

VII

Гайчо донася цел колач сжчки.

Гайчо. (запхтен без да вижда баба Краса). Да видиш колко сжчки. сжчки край плета . . . . Аз ще сжбера за зимжс. (Щом вижда баба Краса, скрива се зад майка си.)

Б. Краса Туй дете!

Калина. Моето дете!

Б. Краса От него?

Калина. Влиза в седмата година.

Б. Краса. (Към Гайча) Ела баба, да те види! Как се зовеш?

Гайчо. (Я гледа сплашено)

Б. Краса. Ела, баба, ела да те видя, де!

Калина. (Като го взема за ржка) Иди да те види баба ти Краса.

Б. Краса. Да ми кажеш как се зовеш?

Калина. Гайчо, кажи мама!

Б. Краса. Гайчо! Какво име? . . . . Немá ли да подновиш баща си, дедо си, ами . . . . .

Калина. Баща му туй име искаше. . .

Б. Краса Гайчо! . . Мечкарско име! (Хваща го за ржка) Ела бабиното момче, ела да те помилвам. (Милва го.) Пжк какви очи — бащичко! И да се неказва — ще го познаят. . . .

Калина. Нека го познаят, бабо Красо, аз не се срама от това. Като немам баща му, с детето си ще да се тешя.

Гайчо. (За да се отърве) Мамо аз ще ида за сжчки. . . . колко сжчки. . . . колко сжчки, има край плета (Изкубв/ се от баба Краса и избегва вжн.)

Дълго мжлчание.

VIII.

Б. Краса. (Като погледва Калина, подпушва.) Познава се, бащичко! Как прекара ти Калино? . . . . Защо да бжде тжй. . . . Нали се задоми?

Калина. Седеметех години се изминаха, бабо Красо. Стомната на толкоз парчета се разчупи!

Б. Краса. Чух, тжй било по техния закон.

Калина. Тжй ми било орисано, баба Красо.

Б. Краса. Да си знаела, че тук е тжй — по-добре да не си идвала. Мжка е!

Калина. Знаях, бабо Красо.

Б. Краса Ами тогаз?

Калина Домжчне ми, бабо Красо! . . . . Мило било бащин дом! Доде ли праздник — мжка ми запушваше гжрдите.